

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, is de Republiek Finland de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Republiek Finland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 85 van 3.4.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 9 december 2004

in zaak C-333/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 1999/92/EG — Bescherming van werknemers — Blootstelling aan gevaar van explosieve atmosferen — Niet-uitvoering)

(2005/C 31/09)

(Proceestaal: Frans)

In zaak C-333/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 2 augustus 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Martin en H. Kreppel) tegen Groothertogdom Luxemburg (gemachtigde: S. Schreiner), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: A. Borg Barthet, kamerpresident (rapporteur), J. Malenovský en U. Löhms, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 9 december 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 1999/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1999 betreffende minimumvoorschriften voor de verbetering van de gezondheidsbescherming en van de veiligheid van werknemers die door explosieve atmosferen gevaar kunnen lopen (vijftiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG), is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens die richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 228 van 11.9.2004.

Verzoek van de Corte Suprema di Cassazione van 11 juni 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Honyvem Informazioni Commerciali Srl en Mariella de Zotti

(Zaak C-465/04)

(2005/C 31/10)

(Proceestaal: Italiaans)

De Corte Suprema di Cassazione heeft bij beschikking van 11 juni 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 november 2004, in het geding tussen Honyvem Informazioni Commerciali Srl en Mariella de Zotti, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Moet artikel 19, in het licht van de bewoordingen en de doelstelling van artikel 17 van richtlijn 86/653 (¹) van 18 december 1986 en, eventueel, van de criteria die laatstgenoemd artikel voor de berekening van de daarin voorziene vergoeding geeft, aldus worden uitgelegd dat de nationale regeling ter uitvoering van de richtlijn kan toestaan dat een collectieve overeenkomst (die voor partijen met een bepaald contract bindend is), in plaats van een vergoeding die aan de agent verschuldigd is wanneer wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 17, lid 2, en die volgens de daarin opgenomen criteria moet worden bepaald, voorziet in een vergoeding die, enerzijds, verschuldigd is ongeacht de vraag of wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 17, lid 2, sub a, eerste en tweede streepje, (en, voor een deel van de vergoeding zelf, in elk geval van beëindiging van het contract) en, anderzijds, niet reeds kan worden berekend op grond van de uit de richtlijn af te leiden criteria (en, wanneer dit het geval is, met het daarin voorziene maximum), maar volgens de vooraf bepaalde criteria van de collectieve overeenkomst? Dit betekent dus, een vergoeding die wordt bepaald (zonder enige specifieke verwijzing naar de door de agent gerealiseerde toename van de omzet) op basis van percentages van de vergoedingen die de agent gedurende de contractverhouding heeft behaald, met als gevolg dat de vergoeding, ook wanneer volledig of in zeer grote mate wordt voldaan aan de voorwaarden die de richtlijn voor het recht op vergoeding stelt, in veel gevallen een (veel) geringer bedrag oplevert dan het in de richtlijn voorziene maximumbedrag en in elk geval geringer dan het bedrag dat de rechter concreet had kunnen bepalen, indien hij zich niet aan de berekeningsmaatstaven van de collectieve overeenkomst diende te houden, maar aan de beginselen en de criteria van de richtlijn.

Moet de vergoeding analytisch worden berekend, door een schatting van de provisies die de agent in de jaren na de beëindiging van het contract, gelet op de door hem aangebrachte nieuwe klanten of de door hem gerealiseerde aanzienlijke toename van de transacties met bestaande klanten, had kunnen behalen, en kunnen eventuele correcties van het bedrag, gelet op het criterium van de billijkheid en het in de richtlijn voorziene maximum, alleen later worden toegepast, of zijn andere berekeningswijzen toegestaan, met name synthetische, die het criterium van de billijkheid en de in de richtlijn genoemde maximumgrens, het uitgangspunt voor de berekening, meer recht doen?